

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

De S. Dominico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

plificandæ tam studiosus fuerat. Gratulare Sancto de tanta gloria: erubescere quod cum eadem tibi merces proposita sit, vel minimam laborum partem suscipere recuses. Sic statue, non futurum te socium consolationum, nisi fueris tribulationum & laborum.

4. Aug. DE SANCTO DOMINICO.
PUNCTUM PRIMUM.

Qualis
erga se
fuerit,

1.
Humi-
litas.

2.
Pauper-
tas E-
vange-
lica.

3.

CONSIDERA quibus virtutibus divinæ vocationi, qua ipse ad sanctitatem eximiam vocabatur, responderit. 1. Profunda humilitate, quidquid enim in se videbat boni, illud totum non sibi sed uni Deo tribuebat. Virtutes suas summa cura occultabat. Hinc etsi nudis semper pedibus peregrinaretur, ubi tamen urbes pagosque, in quibus spectatores aderant, intraret, calceos induebat. Contemptus avidissimus fuit. Hinc oblatas sibi varias dignitates Ecclesiasticas, tresque in primis Episcopatus semper recusavit, & Tolosa, ubi erat in honore, Carcassonem, ubi contemnebatur, alacriter fugit. 2. Paupertate Evangelica: se enim rebus omnibus terrenis exuit, ut nudus nudum Christum expeditius sequeretur. Hinc cum non haberet unde viveret, cogebatur, etsi nobili familia ortus, stipem ostiatim mendicare: data verò panis frustula flexis genibus accipiebat, hilarisque osculabatur. 3. Maxima vitæ asperitate, qua quæ deessent pas-

passioni Christi in suo corpore, adimplebat: vitæ as-
 corpus suum perpetuo cilicio, ferreæque cate-
 na edomabat: erat illi pro lecto, vel scamnum,
 vel nuda humus: ter se singulis noctibus cru-
 deliter flagellabat, ut sic divinæ justitiæ satis-
 faceret. 1. Pro suis peccatis. 2. Pro peccatis a-
 liorum. 3. Pro animabus purgatorii. Ejus vita
 jejunium erat ferme perpetuum, singulisque
 hebdomadis semel ad minimum jejunabat. Ex-
 pende, quam longè ab eo distes, qua cupidita-
 te honoribus inhies, qua cura divitias accu-
 mules, quam nullis, aut quam levibus pænis pec-
 cata tua etiam gravissima punias.

PUNCTUM II.

Considera quibus virtutibus aliorum salu-
 tem procuraverit, 1. Zelo ardentissimo con-
 versionis peccatorum. Hinc voluisset omnes
 atque adeo ipsos etiam damnatos atque dæ-
 mones, si fieri posset, ab omnibus malis eripi,
 æternamque beatitudinem consequi. Nihil
 recusabat pati, ubi spes aliqua salutis proximi
 affulgebat. Mauros sæpius adivit, ut ipsos ad
 Christum converteret, suamque Deo vitam &
 sanguinem pro eorum conversione sæpius ob-
 tulit. Ipsos septem annos laboravit in agro
 Tolosano, ut inde Albigensium hæresim exige-
 ret. Hunc in finem Fratrum Prædicatorum Or-
 dinem instituit & amplificavit, non sine maxi-
 mis laboribus, & maximo perpetuòq; rei Chri-
 stianæ fructu. 2. Mirabili erga omnes mansue-
 tudine

Qualis
 erga
 proxi-
 mum.

1.

Zelus a-
 nimarum.

E.

Manfue-
tudo. 3.
Amor
proximi. tudine, quos benignè arguebat, docebat aman-
ter, juvabat hilariter. 3. Amore tenerrimo, quo
peccatores omnes in sinu & in visceribus chari-
tatis premebat. Hinc pro omnium peccatis, non
secus ac pro suis, quantum poterat, Deo satisfac-
ciebat. Expende quam tu parum facias pro alio-
rum salute, quam asper, & impatiens in aliis
arguendis, & docendis, quam levi amore proxi-
mum diligas: his tamen vitiis Dei gloria pro-
ximique salus impeditur.

PUNCTUM III.

Qualis
erga De-
um. 1.
Puritas
mentis
& cor-
poris. 2.
Fiducia
in Deum
3.
Studium
oratio-
nis & de-
votio
erga B.
V. **C**onsidera quibus virtutibus se Deo conjun-
xerit. 1. Puritate tum mentis, tum corporis
eximia: suam enim virginitatem, & quam
primum in baptismo, gratiam suscepit, usque
ad mortem integram illaenamque conserva-
vit. 2. Fiducia verè filiali: cùm enim se nullius
rei capacem putaret, tamen omnia poterat in
eo, à quo confortabatur. Neque eum ulla un-
quam difficultas aut labor ab iis deterruit in
quibus vel gloriam Dei, vel salutem anima-
rum promoveri arbitrabatur. 3. Assidua oratio-
ne, qua se Deo, Christo, & Beatissimæ Virgini
sepius in die uniebat. Cùm autem videret
quanta inde auxilia perciperet, præcepit spe-
cialiter suis omnibus Religiosis ut orationi as-
siduè vocarent, Beatissimæque Virginis, in cu-
jus honorem Rosarium primus instituit, glo-
riam ubique omni cura promoverent. Expende
quam longè absis ab ista tum mentis, tum cor-
poris

poris puritate, quam parum Deo, quam multum humanis auxilijs fidas, quam raro orationi vaces ut decet : & confundere.

DE SANCTO LAURENTIO. 10. Aug.

De grano frumenti. Ioan. 12.

PUNCTUM PRIMUM.

Iesus dixit discipulis. *Nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet : si autem mortuum fuerit, multum fructum affert.* Considera, licet nomine huius grani primario designetur Christus, granum purgatissimum ab omni peccati palea, quod mortuum in terra crucis, salutis æternæ fructum peperit : secundario tamen designari ab Ecclesia mysticum ejus membrum S. Laurentium, qui sicut granum, concussione flagelli persecutionis, purgatus est ab omnibus terrenis affectionibus : ut discas non spernere tribulationes, quia purgant sæpe nos à multis peccatis. 2. Considera, mortuum fuisse in terra, tum quia carnem suam in hac vita prorsus spiritui subdidit, & mortificavit, contemptis omnibus mundi delicijs, tum quia constanter per atrocissima licet tormenta, pro Christo mortem appetijt. 3. Multum fructum attulisse : tum quia sua passione maximam gloriam in cælo & in terra obtinuit : tum quia suo exemplo & constantia

S. Laurentius
granum
frumenti.

2.
Mortuū.

3.
Multum
fructum
attulit.

Tom. II.

K k

plu-